

Punkt 3: Reaktionerne fra andre lande, herunder medlemslandene i EU og NATO, på sagen og den danske regerings håndtering af sagen.

Punkt 4: Ægyptens og andre islamiske landes aktiviteter i det forløb, der førte til de voldsomme reaktioner i mange dele af den islamiske verden.

Punkt 5: De internationale pressereaktioner og deres mulige betydning for Danmarks internationale omdømme. Citat slut.

Herudover skal kommissionen ifølge forslaget også undersøge og redegøre for sådanne forhold, som eventuelt fremkommer i forbindelse med undersøgelsen, og som må anses for at høre med i en redegørelse om sagen.

Ud over at undersøge og redegøre for disse forhold skal kommissionen ifølge forslaget også vurdere, dels om der er anledning til at ændre administrative bestemmelser eller praksis, dels om der er grundlag for, at nogen kan blive draget til ansvar.

Som begrundelse for forslaget om nedsættelse af en undersøgelseskommission anfører forslagsstillerne, at undersøgelsen skal belyse, hvordan Danmark er havnet i en krise, der har fået større negativ betydning for Danmarks internationale omdømme end nogen anden begivenhed i årtier.

Forslagsstillerne giver endvidere udtryk for, jeg citerer:

At det er vigtigt at få belyst, hvordan det er gået så galt, for at placere ansvar og undgå, at en lignende situation opstår igen. Citat slut.

Jeg skal indledningsvis fremhæve, at Muhammedsagen i første række henhører under statsministeren og udenrigsministeren. Det, som jeg skal redegøre for her i dag, er derfor alene regeringens holdning til spørgsmålet om nedsættelse af en undersøgelseskommission i sagen.

Heri ligger også, at jeg ikke har mulighed for at gå ind i en nærmere diskussion af de enkelte detaljer i sagens hidtidige forløb. For så vidt angår sådanne spørgsmål, må jeg henvise til de relevante ministre.

Men helt overordnet vil jeg gerne fremhæve, hvad regeringen ved adskillige lejligheder har tilkendegivet, nemlig at regeringen mener at have truffet de rigtige beslutninger på grundlag af de oplysninger, der forelå på de gældende tidspunkter.

Med hensyn til spørgsmålet om nedsættelse af en undersøgelseskommission kommer det næppe som nogen overraskelse, at regeringen ikke kan støtte det fremsatte forslag. Det svarer

jo også til, hvad regeringen tidligere har tilkendegivet. Regeringens overordnede opfattelse er, at Muhammedsagen er en politisk sag, og at den derfor bør håndteres i et politisk forum og ikke i en undersøgelseskommission.

At nedsætte en undersøgelseskommission ville således være at føre sagen ind i et regi, hvor den efter regeringens opfattelse ganske enkelt ikke hører hjemme, og det vil jeg gerne begrunde nærmere. Men først vil jeg fremhæve, at en beslutning om at nedsætte en undersøgelseskommission i sagen under alle omstændigheder ville være uheldig og også uhensigtsmæssig på nuværende tidspunkt.

Selv om Muhammedsagen ikke længere er på avisernes forsider hver dag, er den langt fra afsluttet. Den er i høj grad aktuel, og Udenrigstjenesten arbejder således fortsat ihærdigt på at genoprette det gode forhold til den muslimske verden. En beslutning om, at der skal gennemføres en omfattende undersøgelse af sagen, bl.a. med henblik på at undersøge, om enkeltpersoner kan drages retligt til ansvar, vil efter regeringens opfattelse være egnet til at skabe vanskeligheder i forholdet til omverdenen.

Kl. 18.45

Jeg tror således, at alle vil kunne forstå vigtigheden af, at Danmark udadtil kan fremstå samlet i den store diplomatiske opgave, vi er i gang med, hvor et centralt tema bl.a. er at forklare og formidle de grundlæggende danske retsprincipper, som sagen har kredset om.

En beslutning som den, der lægges op til fra forslagsstillerne, og som bl.a. må give indtryk af, at der skulle være grundlag for et retligt ansvar for de involverede danske myndigheder, vil efter regeringens opfattelse være alt andet end gavnlige i den sammenhæng.

Efter regeringens opfattelse spiller det i den forbindelse ingen rolle, at undersøgelsen efter forslaget først skal iværksættes efter nærmere drøftelse i Det Udenrigspolitiske Nævn. Det er selve den principielle beslutning om en sådan undersøgelse, der efter regeringens opfattelse giver anledning til de nævnte betænkeligheder. Regeringen vil derfor opfordre til, at de aktuelle diplomatiske bestræbelser ikke vanskeliggøres, således som en gennemførelse af beslutningsforslaget efter regeringens opfattelse let vil kunne indebære.

Jeg vender mig herefter mod regeringens overordnede synspunkt, nemlig at denne sag, uafhængigt af det omtalte spørgsmål om timing,